

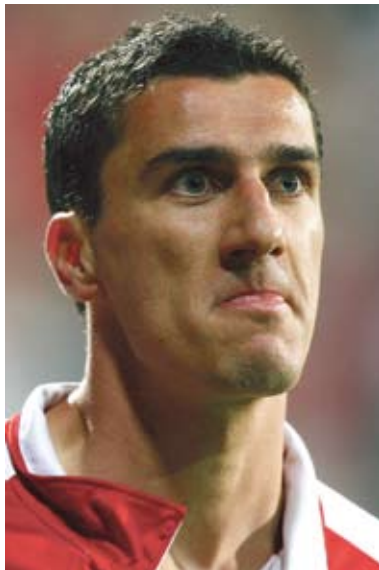
Maarten Martens mirakelse matchwinner

■ door Frank Ottens

ALKMAAR - In een fantastische wedstrijd en dito ambiance haalde AZ zaterdagavond de eerste competitiepunten binnen. Een wonder-schoon doelpunt van invaller Maarten Martens velde het op Alkmaars grondgebied ongenaakbaar geachte PSV, 1-0.

Geen wereld zo opportunistisch als de voetballerij. Was Louis van Gaal na de dramatische seizoensstart (0 uit 2) in de ogen van vriend en vijand nog de gebeten hond, zaterdag haalde de getergde oefenmeester ondubbelzinnig zijn gram. Zijn basiself (mét De Zeeuw!) leek zowaar inspiratie te putten uit de haast onmenselijke druk die de brute buitenwacht AZ had aangepraat. De 'driehoekjes' op het middenveld, het aange-naam ogende aanvalsspel - het refereerde aan het betere AZ-voetbal onder het Van Gaal-bewind.

Voor de daverende dribbels en de ogenschijnlijk achteloze passeerbevingen van Moussa Dembélé wa-

Een wonderschoon doelpunt van invaller Maarten Martens velde het op Alkmaars grondgebied ongenaakbaar geachte PSV, 1-0. (Foto: Arthur van Orden) Kijk voor meer foto's van Arthur van Orden en Vincent de Vries op www.rod.nl.

ren voor de liefhebber een lust voor het oog, al moet worden aangetekend dat het nog altijd wachten is

op die ene beslissende pass of pegel op het doel van de Belg. Gratis tip: de hele week trainen op afronden, Moussa!

Onverbidelijk

In dat opzicht viel het duo Martens/El Hamdaoui weinig te verwijten. De splijtende steekpass van laatstgenoemde, zeven minuten voor tijd, was subliem, de afronding van Martens al even verbluffend: met een voetbeweging à la Robbie de Wit (1985 te Boedapest: schijntrap, keeper plat, stiftje...) legde hij de tevergeefs grabbelende PSV-keeper Isaksson in de luren.

En zo stond er na ruim negentig voetbal toch echt 1-0 op het scorebord. En wie had dat gedacht van tevoren? Niemand eigenlijk. Nou ja, op één iemand na dan: Louis van Gaal. *Never a dull moment* met hem in Alkmaar, waar ze voorlopig nog niet van hem af zijn. Zoals zijn goede (kaart)vriend Ruud Breurink uit Noordwijk het al eens verwoordde: "Altijd als je denkt: ik heb hem te pakken, slaat hij onverbidelijk terug..."